

ЦИЛЈЕВА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера а по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франка у злату, на по године 10 франка у злату.

Президата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Президата се шаље поштанском упућеницом непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, г. Вељку Рамадановићу, к. ц. агенту у Котор.
Доноси се шаљу Уредништву Рукписи се не враћају.
Огласи се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара на пет елона по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре, из виших слова еравјерио више.

Власник: Државна Штампарија

Изази суботом

Одговорни уредник: С. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, по саслушању Нашег Министарског Савјета, а на основу чл. 59. Устава, члана 2. закона о изборима народних посланика од 1907. г. и чл. 38. закона о измјенама и допунама у закону о изборима народ. посланика од 9. фебру. 1910. год., ријешили смо се наредити и наређујемо:

Пошто је упражњено посланичко мјесто у капетанији доњо-морачкој тиме, што је досадашњи народни посланик Јанко Дрљевић постављен за председника општине вароши Цетиња, — да се на дан 13. јуна ове године изврши накнадни избор за поменути капетанију.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела.

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Заступника Нашег Министра Правде, Председника Нашег Министарског Савјета и Нашег Министра Иностранних Дјела, постављамо:

за управника Централног Казненог Завода у Подгорици, са годишњом платом од 2400 Перпера, капетана Шака Раичевића, досадашњег управника истога завода;

за архивара Министарства Правде, са год. платом од 2160 П., Ђура П. Мандића, досадашњег архивара истога министарства у рангу члана обласног суда; за секретара друге класе В. Суда, са год. платом од 1920. П., Вуксана Дедовића, досадашњег секретара обл. суда у Колашину;

за архивара Великог Суда, са год. платом од 1920. П., Мила И. Мартиновића, досадашњег архивара истога суда у рангу секретара треће класе;

за члана Обласног Суда у Никшићу, са годишњом платом од 1800 П., племенског капетана Митра Говедарицу;

за вршиоца дужности члана Обласног Суда у Подгорици, са годишњом платом од 1600 П., Видака Вушовића, досадашњег писара прве класе Великог Суда;

за вршиоца дужности члана Обласног Суда у Бару, са годишњом платом од 1600 П., Дервиша Ј. Омербашића, досадашњег члана општинског суда;

за секретара Обласног Суда у Колашину, са годишњом платом од 1440 П., Сава Меденицу, досадашњег писара истога суда;

за врш. дужн. секретара обласног суда у Бару, са годишњом платом од 1200 П., Ђола Ђурковића, досадашњег писара обласног суда на Цетињу;

за врш. дужн. секретара обл. суда у Никшићу, са годишњом платом од 1200 П., Зека Мартиновића, досадашњег писара истога суда;

за писара обласног суда у Никшићу, са годишњом платом од 1000 П., Петра Ј. Поповића, досадашњег практиканта обл. суда у Подгорици;

за писара обласног суда у Подгорици, са годишњом платом од 1000 П., Живка М. Јовићевића, досадашњег каптанског писара; и

за писара обласног суда у Бару, са годишњом платом од 1000 П., Душана М. Копитовића.

Заступник Нашег Министра Правде, Председник Нашег Министарског Савјета и Наш Министар Иностранних Дјела, нека изврши овај указ.

Цетиње, 22. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Заступник Министра Правде,
Председник Министарског Савјета и
Министар Иностранних Дјела,
Д-р Л. Томановић с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра војног а у смислу чл. 1. закона о устројству војске преводиоког у резерву, командира баталиона ускокочког, командира Милована Кршиканау, и постављамо га за команданта баталиона резерве дурмиторске бригаде.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 16. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал-ађутант,

Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

У поштанско-телеграфском одјељењу:

за вршиоца дужности шефа контролорног одсека Милоша Лазаревића, поштара-телеграфисту друге класе цетињске поштанско-телеграфске станице, са годишњом платом од (1920) хиљаду девет стотина и двадесет перпера; и за писара прве класе Мила Дедовића, поштара-телеграфисту пете класе цетињске поштанско-телеграфске станице, са годишњом платом од (1440) хиљаду четири стотине и четрдесет перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

У цетињској поштанско-телеграфској станици:

за поштара-телеграфисту друге класе Марка Ф. Шоћа, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе исте станице, са годишњом платом од (1920) хиљаду девет стотина и двадесет перпера; и за поштара-телеграфисту друге класе Илију Вицковића, досадашњег поштара-телеграфисту треће класе исте станице, са годишњом платом од (1800) хиљаду и осам стотина перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

У поштанско-телеграфској станици на Цетињу:

за поштара-телеграфисту шесте класе Мића Пламенаца, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе његушке поштанско-телеграфске станице, са годишњом платом од (960) девет стотина и шездесет перпера, по потреби службе.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 15. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се Петру Вујовићу, контрактуалном поштару-телеграфисти прве класе цетињске поштанско-телеграфске станице, на основу чл. 21. закона о чиновницима г. г. реда, уважи оставка, коју је подnio на државну службу.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу чл. 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 14. маја 1910. године број 241., донешено на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

„Да се Коста М. Костић, наставник Велике Држ. Гимназије Цетињу, турски поданик из Македоније, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 17. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 14. маја 1910. године број 254., донешено на основу тачке 7. чл. 120. Устава, које гласи:

„Да се Сретен Вукосављевић, турски поданик из Пријепула, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 17. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 14. маја 1910. године број 105., донешено на основу тачке 7. чл. 120. Устава, које гласи:

„Да се Јеремија Јокић, турски поданик из Берана, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 17. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 14. маја 1910. године број 188. донешено на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

„Да се Стеван Слијепчевић, усташ из Херцеговине, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 17. маја 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 14. маја 1910. године број 187., донешено на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

„да се Лазар Бјелогрић, усташ из Херцеговине, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 17. маја 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 14. маја 1910. године број 189., донешено на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

„да се Јован Барјактаровић, турски поданик из Берана, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 17. маја 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 14. маја 1910. године број 223., донешено на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

„да се Мато Гаголин, аустријски војни бјегунац из Штајерске, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 17. маја 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 14. маја 1910. године број 186., донешено на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

„Да се Благоје Слијепчевић, усташ из Херцеговине, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 17. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 14. маја 1910.

године број 250., донешено на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

„Да се Шћепан Гргур, усташ из Херцеговине, заједно са својом фамилијом, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 17. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 14. маја 1910. године број 255., донешено на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

„Да се Илија Говедарица, усташ из Херцеговине, заједно са својом фамилијом, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 17. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 14. маја 1910. године број 129., донешено на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

„Да се Вучић Терзић, усташ из Херцеговине, заједно са својом фамилијом, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 17. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

Ј. С. Пламенац с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог заступника Нашег Министра Финансија и Грађевина, Министра Просвјете и Црквених Послова ријешили смо и рјешавамо:

да се Јовану Кешелевићу, књиговођи Државног Главног Рачуноводства на основу чл. 21. закона о чиновн. грађ. реда уважи оставка, коју је поднио на државну службу.

Заступник Нашег Министра Финансија и Грађевина, Наш Министар Просвјете и Црквених Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 18. маја 1910.

НИКОЛА с. р.

Заступник
Министра Финансија и Грађевина,
Министар Просвјете и Цркв. Послова,

П. Вучковић с. р.

— Пресудом Књ. Великог Суда, број 413 — V. — 1909. 107 од 16 марта о. г., осуђен је на 10 година робије, уз губитак грађанске части за 5 година, а звана на свагда Ико Влаховић, поштар телеграфиста IV класе вирске пошт.-телегр. станице, због утаје новца и фалсификата, које је починио у званичној дужности.

П. т. број 4959. Из Пошт. Телегр. Одјелена Министарства Унутрашњих Дјела. 17. маја 1910. Цетиње.

ИСПРАВКА

У 22. броју „Гл. Црногорца“ од 15. о. м. у указу, којим се уважава оставка Саву Богдановићу и Михаилу Брајовићу, поштанско-телеграфским чиновницима, погрешно је оштампано да је Саво Богдановић четврте, већ треба да стоји треће класе, а Михаилу Брајовићу у мјесто шесте, треба да стоји пете класе, што се овим исправља.

Број 3909. Из канцеларије Књ. Министарства Унутр. Дјела, 19. маја 1910. год. на Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Њ. Кр. В. Књаз Господар примио је у понедељник, у 11 сати прије подне, новонаименованог отоманског изванредног посланика и опуномоћеног министра, Њ. Пр. г. Садредин-беја, у свечаној аудијенцији, којом приликом је предао своја акредитивна писма, а у исто доба и опозивна писма свога претходника, Њ. Пр. г. Баки-беја, који је, као што смо већ јавили, раније отпутовао са Цетиња. Њ. Пр. г. Садредин-беј довео се у Двор у дворском аутомобилу, а допратио га је и отпратио в. д. Маршала Двора, г. С. Рамадановић. При доласку и повратку почасна чета, која је била пред Двором постројена, одава му је прописане почести.

— У уторник, у 11. сати прије подне, Њ. Кр. В. Књаз Господар примио је у свечаној аудијенцији изванредног посланика и опуномоћеног министра Савеза Држ. Сјверне Америке, Њ. Пр. г. Георга Мосеса, којом приликом је предао своја акредитивна писма, као и опозивна писма свога претходника, г. Пирсона. Допратио га је и отпратио у дворском аутомобилу, в. д. Маршала Двора г. С. Рамадановић, а почасна чета пред Двором одавала је прописане почести.

— Њ. Пр. г. С. Арсењев, новонаименовани царско-руски изванредни посланик и опуномоћени министар при нашем Двору, стигао је јуче на Цетиње, а данас је посјетио министра иностраних дјела, министра предсједника г. д-ра Ј. Томаковића.

Да ли се жели мир?

Писало се је и још се непрестано пише, како поједине државе троше огромне новце на своју војну силу. Огромне су оне цифре, којима се одређује годишњи потрошак на војску у мирно доба, а већ да не спомињемо оне милијоне, које троши држава за вријеме рата, макар само за један дан. Налази се, да ова појава данас, у двадесетоме вијеку, ни најмање не одговара духу времена, а ни потребама народа, те се о томе замислише и замисљају и многе окружене главе. Закључују, да и ако множина војске и њена добра организација и дисциплина може служити као мјерило моћи и снаге једне државе према другој, опет то не може ни из далека послужити као мјерило њене унутрашње, економске моћи. Онај који би по томе судио моћ једне државе, не обзирајући се ни на што друго, без сумње би се брзо сам увјерио, да се је преварио.

Писало се је више пута, па и у најновије доба, како су се неке окружене главе поново освртале на питање, како би било добро и корисно, да се смањи број стојеће војске, или бар да је буде само толико, колико би за унутрашњи мир и поредак у држави потребито било. Увидјели су, дакле, да је то у данашње вријеме, у двадесетом вијеку, непотребно, пошто се данас између појединих држава више води рат економски, трговачки, него рат на бојиштима са убојним оружјем у рукама.

Но ма колико се о томе писало, говорило, мислило и размишљало, ма колико да се то све за разлог налази, опет се још нико не нађе, ко ће први да то започне и да тијем другоме примјер даде, бојећи се зар какве изненадне иницијативе од стране каквог грамзивог, освајачког, немирољубивог непријатеља. Још је једнако на знаци она стара латинска изрека si vis

расет, paga bellum (ако желиш мира, спремај рат). Свака је држава до зуба наоружана, надмећу се, која ће боље и прије да снабдије своју војску каквим најновијим убојним проналаском, а међу тијем се са сваке стране виче: Мир, па мир! Не пропушта се никаква прилика, па била радосна или жалосна, гдје се на окупу нађу они, који рукују јевропском политиком, а да се не нагласи та, како изгледа, жељена ријеч: Мир!

Ето баш ових дана, приликом погребанг енглескога краља Едварда VII., цар њемачки Вилхелм није пропустио, а да не нагласи францускоме министру иностраних дјела, Пишону, своја мирољубива осјећања: „у интересу је човјечанства — рекао је цар — у интересу је цивилизације, да велики јевропски народи остану у слози, да један другога потпомажу, и да образују велики савез мира“.

Заиста је ово појава, код које би требало стати, добро се размислити и упитати се: на ком би се темељу имао засновати тај мир, ако се баш у истини он жели, да ли на темељу правде, слободе и хуманости за мале, као и за велике, за слабе, као и за јаке?... Кад би се баш у истини желио прави мир, онда би најприје требало порадити на томе, да сви народи подједнако осјете сунце правде и потпуне културе и цивилизације и да им се гарантује потпуна самосталност и слобода. Тада би се успешно могло свијету довикнути: мир. Стојећа војска и терети скопчани с њом сами по себи би се, током времена, умањили.

Мир, пак, који на мачу и неправди почива није мир.

Отварање Народног Позоришта —

Као што смо у прошлом брју нагласили, у недељу је на свечан начин отворено позориште на Цетињу, у Зетском Дому, које ће носити назив: *Књажевско Црногорско Народно Позориште*.

Свечаност је текла овако:

Пред Зетским Домом била је постројена војска са музиком на челу и када се Њ. Кр. В. Књаз Господар довео са Књазом Петром и Својом пратњом поздрављен је интонацијом химне, послније чега је ушао у дворану и заузео Своје мјесто у дворској ложи. Крај Њега су биле г-ђа и г-ђице кћери талијанског посланика.

Улазак Господарев у позоришну дворану окупљени народ поздравео је бурним клицањем: Живио!

Када се подигла завјеса, на позорници су се указали г. министар просвјете, управа и особље позоришта са члановима пјевачког друштва „Његош“ заокружујући бисгу Господареву, која је у средини била намјештена. Тада је г-ђа Петровићка одекламовала пролог, који је за ту прилику саставио г. проф. Душан Ђукић.

По томе је министар просвјете, г. П. Вучковић, нарочитим говором замолио Њ. Кр. В. Књаза Господара, да изволи отворити Књаж. Црногорско Народно Позориште, и Њ. Кр. В. Господар је прогласио отварање позоришта овим ријечима:

„Господо,

Божјом вољом ево дочека и овај радосни дан у своме животу. С великим душевним задовољством видим, како Моја драга земља све сигурније и сигурније корача путем културе и прогреса. Данашњим свечаним отварањем Народног Позоришта полаже се још један камен темељац у грандиозну зграду многа развитка драгог Ми народа. Од данас, господо, наши савремени и будући нараштаји имаће могућност, да у својој кући виде и изуче велике творевине ума људскога, да се ујознаду са љепојом и грдобом живота, са веселим смијехом и шалом, као и са трагичношћу човјечјег духа. Приказивање на позорници важних историјских момената и читавих епоха, развиће естетских особина душе, а заједно с њима моралних и умних, једном ријечи — облагоурођивање читаве природе човјечије — зар је то мала задаћа позоришта и драмске умјетности? Правилно схваћено и постављено позориште друга је школа у народу, у којој могу учити најширојашњи као и најбогатији, људи најнижег и највишег друштвеног стањења; оно је свагда и у сва времена служило храмом просвјете и науке. Негдје давно,

на неком мјесту рекао сам о храбром и великом српском освајачу, цару Душану:

„Па када се одмарао
Од оклопа и од штита,
Науком се он бавио,
И многе је књиге чита“.

Књига нас неће омлачити. Наша крв, наша јуначка црногорска крв, црпће у науци и умјетности моћ, да су Црногорци још бољи јунаци, него кад би остали, у свом примитивном стању. Народ је Мој бројно мали, али морално ће бити велики, док у једној руци уздржи брус да сабљу оштри, а у другој књигу, да се њом просвјетљује.

Све ће нас окуљвати позориште; свијема ће предочавати једне исте слике и прилике живота; у свијема ће једнако будити узвишене мисли и осјећаје.

Нека је благословен дан отварања нашег позоришта! Нека Свемогући ујуту ову младу установу стазом правде и љепојте! Нека Црногорско Народно Позориште са достојанством послужи интелектуалном и моралном најретку драгоцену Моме срцу Народно Црногорскога!...“

Говор г. Вучковића био је:

„Ваше Краљевско Височанство,

Од свијех мојих часова овај ми је најдражи, јер ми се у овако свечаној и драгој прилици пружа сретна могућност да ушутим на Ваше Краљевско Височанство најсрдљивији поздрав.

Моје ријечи полазе с овог умјетничког мјеста, а из живота ове наше установе и из дубине наших душа, које припадају нашим народним идеалима.

Ми отварамо данас милошћу Узвишенога Господара и добрим схватањем нашег народног друштва Црногорско Народно Позориште.

Наша ратничка и јуначка земља добива једну нову тековину у свом просвјетном напретку, која је отаџбини и Српству једнако потребна као и наоштрен мач, као и челични српе.

Она вјештина, којој ће да послужи и коју ће да његује ово мјесто, и сувише је значајна, и сувише важна, да јој се на вриједности ништа одузме.

Од давнина с позориштем је била скопчана виша идеја умјетности и ближа намјера за свакидашњи живот. — Позоришта су постала књигом живота, народном говорницом и народним васпитањем.

Вријеме је те особине њихове утврдило, изоштрило и проширило. И данас нема културног друштва, које не би свој напредак добрим дијелом приписивало оној установи, која при ноћној свјетлости једним неживим живоом, а с највишом идејом љепоте, служи васпитању и оплеменавању ума и душе.

Може се рећи да је у ослобођењу Италије узела учешћа и позоришна вјештина, па да је Алфијери са осталим великанима отац оне генерације и идеји вођа оних маса, које су, предвођене Мацинијем и Гарибалдијем и стотинама именованих и безимених, довршиле дјело народног уједињења.

Не срањујући велико с малим, нама ипак у овом часу лебди пред очима ово величајно поређење. И наш народни живот осјећа живо потребу ширег полета и тањег васпитања. И наше су народне чежње сличне онима, које су у густе редове сабиле борце питоме Италије. И нама треба живе прошлости за нашу садашњост, јаке ријечи, смијеха и пријекора, поноса, суза и величања — у кратко свега онога, што поправља и диже обара и ствара. Те потребе испуњује драмска умјетност као најближи израз неповереног живота.

Наше Народно Позориште руководиће оне идеје, које сачињавају битност нашег народног живота. Оно ће бити Пантеон наше велике прошлости. У њему ће народна пјесма, у којој се огледа сва величина наше народне душе, наћи свога израза у оном облику и на онај начин, који доликује умјетности овога мјеста и светињи народне прошлости.

Не презајући од напора, и сматрајући своју вољу увјек јачом од наших сила, с потпуним повјерењем гледамо у будућност ове установе, којој су намијењени и у нашој отаџбини и у Српству тако драгоцене задаци.

Изнад сваке је сумње, да Црногорско Народно Позориште испуњавајући једну осјетну празнину у нашем друштвеном јавном животу, одговара потпуно просвјетним и националним потребама.

Ваше Краљевско Височанство! Ову нову тековину наше отаџбине приписиваће и најкаснија покољења Вашем постојаном старању за народни просвјетни напредак. Епоха Вашег славног владања испуњена је бесмртним дјелима мача и пера, просвијетности и државних преображаја. У низу тих блиставих творевина, од којих је свака споменати тврђи и трајнији од вјечности, народна историја забиљежиће и постанак овог дјела, коме је милост и пронајачство Ваше Краљ. Височанства прва побуда, прва замисао, прво остварење и живот. Казаће једном хроника овог Народног Позоришта: Темљеи ове зграде воде у дубину душе онога

Црногорска Банка на Цетињу

ПОЗИВ НА УПИС

1000 комада акција II. кола у износу од Перпера 200.000.—

Потакнута успјешним радом а у сврху што већег проширења банчиног дјелокруга и удовољења потреба кредита у земљи, четврта главна скупштина држана 21. фебруара ов. г. овластила је Управни Одбор да увећа акцијски капитал позивом на упис нових акција у износу од Перп. 200.000.— На основу тога ријешења и знатног овогодишњег напретка у свакој грани банчиног рада Управни Одбор расписује овим упис на акције II. кола под овимјем увјетима:

1) Акције II. кола — по довршеној уплати — изједначују се сасвијем са акцијама I. кола;

2) Акционари I. кола имају првијенствено право на куповицу новијех акција и то до износа њиховијех старијех акција, по номиналној вриједности од 200.— Перп. по акцији и 3 Перп. уписнине;

3) Вриједност новијех акција за неакционаре, као и за оне акционаре, који потпишу већи број акција но што им припада по тачки 2., већа је од 200.— Перп. за сразмјерни дио већ уплаћеног резервног фонда који данас износи Перп. 27.000 а на који ће имати право и нови акционари по извршеној исплати акција;

4) Уплата акција почиње 1. Јула 1910. г. а траје 18 мјесеци, дакле до закључно 31. Дец. 1911. За уплату се полаже првих 10 дана мјесеца Јула по 10% и 3. Перп. уписнине, дакле Перп. 23 а слиједећих мјесеци по 5% т. ј. по Перп. 10 од акције; Цетиње, маја 1910.

5) Ко унапријед положи уплату за све или више мјесеца добиће дивиденду која га припада по обрачуна а на уплаћени вишак 6% интереса од дана уплате у смислу чл. 8. и 10. банчинијех правила. *Кад ко уплати цијелу суму, коју је уписао, добија оригиналне акције;*

6) Ко закасни са уплатама плаћа 10% затезне камате, а ко прекине уплаћивање те до одређенога рока не исплати уписане акције, губи уплаћени новац у смислу чл. 8. банчинијех правила;

7) Акције II. кола учествоваће у дивидендама за 1910. и 1911. год. сразмјерно времену и уплаћенијем износу по тачки 4., али им се дивиденда као ни интерес на уложени вишак, неће исплаћивати прије обрачуна који ће се извршити на дан 31. Дец. 1911. г. када ће се с обзиром на резервни фонд I. кола, а у сврху изједначења акција I. и II. кола, утврдити цијена њихова и разлика изравнати;

8) Пријаве на упис као и уплате за акције II. кола прима Црногорска Банка на Цетињу, њене филијале у: Подгорици, Ст. бару и Колашину, прва Никшићска штедионица у Никшићу као и Народна Банка Краљев. Србије у Биограду и Српска Банка у Загребу.

Да се види развој и успјех рада за ово прошло вријеме живота Банчиног доносимо прегледну таблицу уједно са стањем на дан 30. Априла о. г.

Управни Одбор Банке задржава себи право расподјеле у случају већег уписа акција.

УПРАВНИ ОДБОР.

ПРЕГЛЕД РАЗВОЈА БАНЧИНОГ РАДА*)

Година	Дужници по мјен. и тек. рима	Супергаранције за ова потраж.	Улози на штедњу и разни повјер.	Главница	Резерв. фонд	Чисти добитан	Обрт	Дивиденда
1906	124.858	80.851	58.453	74.560	35	1.285	4.390.484	Унет у рез. фонд
1907	541.083	462.644	348.713	200.000	3.088	14.032	18.822.303	Унет у рез. фонд
1908	876.408	771.126	663.753	200.000	20.213	19.066	40.014.000	9 1/2 %
1909	1.500.992	1.376.246	1.300.821	200.000	26.975	38.427	55.218.103	19 %

*) Примједбе: 1) Износи узимати без децимала (са поправком пара); 2) дивиденда за 1909. год. дијели се са 10% а остатак од 9% унет у посебан фонд на рачун уплате акц. II. кола.

СТАЊЕ НА ДАН 30. АПРИЛА 1909.

РАЧУНИ		ИЗНОС		РАЧУНИ		ИЗНОС	
Благајна		18.354	45	Главница		200.000	—
Мјенице		519.460	—	Резервни фонд		20.285	08
Зајмови на залог		31.495	—	Улози на штедњу		328.568	47
Текући рачуни (дужници)		442.974	58	Текући рачуни (повјериоци)		458.649	74
Вриједности резер. фонда		17.831	92	Дивиденда за 1908. г.		17.537	—
Привремени рачуни		13.589	85	Привремени рачуни		1.343	79
Разна актива		9.247	45	Полагачи разних вриједности за гаранцију мјеница и тек. рачуна		1.049.337	35
Разне вриједности за гаранцију мјеница и текућих рачуна		1.049.337	35	Приходи		35.464	43
Расходи		8.895	26				
		2.111.185	86			2.111.185	86

СТАЊЕ НА ДАН 30. АПРИЛА 1910.

РАЧУНИ		ИЗНОС		РАЧУНИ		ИЗНОС	
Благајна		45.431	69	Главница		200.000	—
Мјенице		1.103.174	—	Резервни фонд		27.476	53
Зајмови на залог		61.104	—	Улози на штедњу		637.040	49
Текући рачуни (дужници)		360.070	44	Тек. рачуни (повјериоци)		665.686	03
Вриједност рез. фонда		22.246	15	Дивиденда за год. 1908.		741	—
Хартије од вриједности		17.839	25	" " " 1909.		19.080	—
Приврем. рачуни		5.917	57	Посебни фонд од дивиденде који служи за акц. II. кола		18.000	—
Разна актива		9.287	25	Привремени рачуни		6.110	17
Разне вриједности за гаранцију мјеница и текућих рачуна		2.057.863	41	Полагачи разних вриједности за гаран. мјен. и тек. рачуна		2.057.863	41
Расходи		17.710	75	Приходи		68.355	88
		3.700.653	51			3.700.653	51

Овим циркуларом замјењује се циркулар послат уз прошли бр. 22 „Глас Црногорца“ који не важи. — Измјене у табеларном дијелу нема.

Овим циркуларом замјењује се циркулар послат уз прошли бр. 22 „Глас Црногорца“ који не важи. — Измјене у табеларном дијелу нема.

свијетлога српскога Владара, који је био најчистији носилац српске мисли, творац народне слободе, држава српска и тврђава српска. Казаће будућност оно што осјећа захвално садашњост, казаће: Слава Ти Господару, слава и хвала по хиљаду пута!

И ја, као садашњи представник просвјете у Црној Гори, предајући ову значајну културну установу под очинску Вашу заштиту најсмијерније молим Ваше Краљевско Височанство, да благоизволи прогласити Књажевско Црногорско Народно Позориште отвореним.

Пјевачко друштво „Његош“ отпјевало је химну, која је пропраћена бурним клицањем „живио“, као год и свака тачка програма.

Господар је послје тога из ложе сисао у бифе, гдје је била приређена закуска и изволио се тамо дуже задржати, послје чега се одвезао својим аутомобилом, испраћен интонирањем химне и бурним клицањем.

Гости, међу којима су били многи представници страних држава, министри и великодостојници, задржали су се у бифеу и даље, којом приликом су биле подизане и неколике здравице.

У вече је била свечана представа. Давала се „Балканска Царица“, драма у три радње, од Николе I. Свечаној представи је присуствовао Њ. Кр. В. Књаз Господар са Књазом Петром.

Тиме се ова свечаност завршила: Пролог г. Ђукића при отварању позоришта гласио је:

Кроз крвав понор српске судбе зле,
Кроз слијен Ереб мрких гудура
И питом лахор меких ливада
Нек грмне глас...
Нек сунце, што но љуби Ловћен горд
И лјеже у хлад српске Адрије
Понесе с пјесмом у свјет пјесму нам
И уз њу гривну наше Талије!...
Да, она, она — чедо кршева
И друга српских вила планинских
Кроз ловор своју главу помаља,
Кроз ловор и трофеје побједне —
А чедан цвијет кити чедну њу...
У земљи гдје се пјесме шири пој
И гусле доје Српчад витештвом
Сред гвожђа хладног оштрих мачева
Њој млазну ријеч...
— Зар може она бити друго што
Нег' што је цјела отаџбина јој:
Отаца прах и славе им храм?...
Ах, Гору Црна, кршевита куло,
Голема снага, а малена моћи,
За те се крви потоком просуло,
За те је у смрг слатко било поћи.
Твоја су гробља поломљени мачи,
А сваки крш твој спомен-плоча тврда,
Над којом неће никада се рећи:
Плачи!
Већ: ликуј! сине, гранитнијех брда!
Ти круно света Немањина славних,
Ти, коју зову потлачена браћа,
Не презри оног, што се дана давних
Сјећа, и што их пред очи ти враћа!
...Ово је мјесто чувар твојих снова,
Оно ће твоја челичити чеда,
А дјела твоја и јунаштва нова
Погомству твоме свјетла ће да преда!
Ратничка земља, ти кол'јевко славе,
У теби данас ужије плам
Вјештине славе, вјештине здраве
Брижљивом руком Владалац сам:
Он, који носи круну и шар
Народу даје и овај дар...

Нека је слављен Он, који влада,
Нек Му је срећан скиптар и трон,
Нек буде надом свих наших нада
Нек живи... живи Он!...

Поводом отварања позоришта, позоришна управа добила је више телеграфских честитака, између којих: Од Кр. Народног Позоришта у Биограду, од Кр. Земаљског Хрватског Казалишта у Загребу, од А. Хаџића у Новом Саду, од Управе Народног Театра у Прагу, од Управе Позоришта у Љубљани, од Јулија Кларетија у Паризу и др.

Словенски празник у Петрограду

У уторник, 11. маја, на дан св. Кирила и Методија, Словенско Добротворно Друштво у Петрограду одржало је свечани састанак у част два знаменита јубилеја, који се у тој ове године збивају, а то су: петстогодишњица знамените битке код Гринвалда, у којој су 88 „барјака“ уједињене словенске војске стали на пут навали германизма, и педесетогодишњица владања Његовог Кр. Височанства нашег узвишеног Књаза — Господара.

Руски лист „Росија“, који излази у Петрограду, пише о тој свечаности исмеђу осталог овако:
Говор о педесетогодишњој владавини Књаза Црногорског држао је В. П. Корабљов. Он је у тому говору нагласно ову сталну и непомућену љубав и оданост црногорског Владару дома Петровића Његоша према Русији. Савремена Црна Гора је створ Владалаца из тога Дома, а особито створ Књаза Николе. Он је ступио на владу баш у оно доба кад су Црногорци, ти „горски ор-

лови“ принуђени били, да ступе у неједнаку борбу за слободу своју и своје браће и за православу вјеру, а млади Књаз ступио им је на чело као вођа. За вријеме знаменитог устанка од 1876., Књаз Никола је лично повео своје јунаке у бој и увјенчао се славним побједама. По свршетку рата Црна Гора је добила излазак на „Синје море“, за којим је одавно у својим патристичким стиховима чезнуо Књаз пјесник. Његова владавина обиљежена је знатним напретком у просвјети, провађањем путова, издавањем закона, уређењем финансија и војске и, најпослије, добровољним даривањем Устава. Посвећујући своје слободно вријеме поезији, Књаз Никола је заузео угледно мјесто међу српским пјесницима. Главни мотив творачког дара Књаза Николе јест идеја уједињења српскога народа.

Говорник је иза тога привео неколике Господареве пјесме, па је хор отпјевао познату пјесму „Онамо, онамо“ у руском преводу.

Ријечи ове пјесме тако су одушевиле публику, да усклицима одобравања и плескања није било краја.

Међу одабраном присунгом публиком било је више државних савјетника, два епископа и много чланова Государственне Думе.

Књижевност, умјетност, просвјета

Предавање о Црној Гори. Г. Филип Добрећки, Црногорац из Бара, студент универзитета у Риму, држао је 10. о. м. јавно предавање о Црној Гори и њеним односима са Италијом. Предавању је присуствовало много одабране публике: сенатора, депутата, професора и др., а међу њима је био и наш генерални консул у Риму, г. Е. Поповић. Говорник се је у кратким потезима осврнуо на прошлост Црне Горе, па сезауставио на владање данашњег црногорског Господара и на јубилеј што га благодарна Црна Гора сипавља за педесетогодишњицу његове благословене и корисне владавине. Осврнуо се такође и на питање о јадранској жељезници, доказујући превасходство Бара над Медуом.

Сви римски листови веома се похвално одзивају о томе предавању нашег ученог, младог Црногорца.

Нове српске композиције. Исидор Бајић издао је у укусном издању под насловом: *Пјесме Љубави* седам композиција за гласовир и пјевање и то 1.) Била једном ружа једна. 2.) О дивна си. 3.) Ала нешто да сам море. 4.) Вјеруј да те љубим. 5.) Ала имаш чарне очи. 6.) Када гледам очи твоје. 7.) Успаванка моме сину.

Цијена је 4. круне. Могу се наручити код композитора, у Новом Саду.

Женске средње школе у Русији. Руски непријатељи, који непрестано пишу о варварству Русије, зачудиће се, кад чују, да у Русији има мушких гимназија и реалака 677, а женских гимназија и прогимназија 958. Самих гимназија женских има више него мушких.

Па, упркос томе, неке су гимназије женске управо претрпане. Н. пр. у тој страшној, тобоже, Сибирији, у граду Томску, полази једну гимназију 1200 ученица. Сибирски посланик за тај крај тражи, да се оснује ту још једна гимназија женска.

Мало је гдје женска жељна знања као у Русији, али и мало гдје иде јој на руку у том и влада и друштво.

Толстојеви најновији радови. У Јасној Пољани бави се од прије неколико дана фински списатељ и новелист Арвед Јеренсен, који већ читав низ година проповиједа у Финској Толстојеве идеје. Толстој је прочитао своје пријатељу из Финске свој велики чланак као одговор на Столининов приједлог о Финској. Изјавио је даље, да са књижевницима Гарбунов-Посадом и Буланжеом ради на једном огромном дјелу, које носи наслов: „Велики мислиоци свију народа“. Буланже, по народности Француз, био је прије директор жељезница, па је напустио своје мјесто и постао Толстојев ученик. Толстојева кћи љубимица Татјана веома живо учествује у овом Толстојевом послу.

Хемија свакидашњег живота. Овијех дана изашла је у издању Милана Андрића, књижара из Ниша, књига под горњим насловом од Ласара Кона, проф. универзитета у Кенигсбергу, а у преводу г. Александра Кристића проф. из Ниша.

Целокупна књига састављена је од популарних предавања, држаних у „Друштву за приређивање поучних предавања“ у Кенигсбергу, и веома је zgodна за самоуке, а и за наставнике основних, занатлијских и трговачких вечерњих школа. Књига је снабђена и са 24 слике. Цијена јој је 4:50 перп. и може се добити у књижари издавачевој у Нишу.

Међународни новинарски конгрес. У Трсту је оввијех дана одржат четрнаести конгрес међународне штампе од 160 чланова. На челу им је предједник међуна-

роднога савеза новинар. удружења Виљем Сингер, уредник „Neues Wiener Tagblatt“. Најмногобројнији су били представници француске и белгијске штампе, њемачке штампе из Аустрије и Њемачке, а по том представници талијанских, енглеских и руских удружења. Даље су стигли делегати из Финске, Данске, Норвешке, Шведске, Угарске, Португалске, Шпалорске, Швајцарске и Румунске. Новинари су најприје разгледали град, па онда се одвезли у Копар, гдје су посетили регионалну изложбу. У вече је било примање код намјесника кнеза Хохенло-а. Конгрес се одржавао на отвореном мору на великом и раскошно уређеном параброду „Thalij“, што га је аустријски „Lloyd“ ставио на располагање новинарима. Сједнице конгреса држате су за вријеме путовања, а завршене су кратким боравком у Абацији, одакле су се учесници 10. о. м. у вечер вратили у Трст.

У великој сали параброда, предједник, главни уредник Сингер, свечано је отворио 14. међународни конгрес штампе. Бивши министар, д-р Дерската, поздравно је конгрес као предједник аустријског „Lloyda“, те се захвалио члановима, што су се одазвали позиву. Говорио је о својим дугогодишњим односима према новинарству и изјавио, да се је увјерно, да је данашње новинарство драгоцјен дио душевнога живота, како за свакога појединца, тако и за народе и за државе. Новинарство је мјерило културе свакога народа. По том је одаслан поздравни бројав Његовом Величанству цару и краљу у Будимпешту. Учесници конгреса провезли су се на „Thalij“ дуж цијеле истарско-далматинске обале све до Дубровника.

Екскурсија друштва за војну историју у Варшави. Као што из Варшаве јављају, тамошње друштво за војну историју ријешило је, да предузме екскурсију на бојна поља код Аустерлица, Ваграма, Кенигрца, Лајпцига и Кунерсдорфа. Друштво ће поћи на тај пут на јесен поводом откривања споменика у Аустерлицу.

Трећи међународни конгрес за школску хигијену у Паризу. У Паризу ће се одржати од 20. до 25. јула ове године трећи међународни конгрес за школску хигијену. Конгрес ће бити спојен са јавном изложбом, која ће трајати од 19. јула до 13. августа.

Конгресу је задаћа, да се бави свим питањима школске хигијене, путем предавања, реферисања и дискусије. Ушљед великог градива биће рад конгреса, осим рада пленарних сједница, раздијељен у једнаест сједница, а у свакој ће секцији по три до четири у напријед одређена референта изнијети своје мишљење о разноврсним предметима дотичне секције. Изложба ће опет да прикаже у двадесет одјељења школу у свим правцима здравствености, почевши од уређења зграде, па све до начина, како се сузбијају разне бачке и наставничке болести.

„Савремена ријеч о нашој основној настави“. Г. Миле Теслић, шк. надзорник у Бјеловару, дао је у штампу књигу под горњим насловом. Књига ће обухватити: I. Наставна основа. II. Школске књиге с особитим обзиром на наше читанке. III. Наобразба пучких учитеља. IV. Организација основне наставе: Свагдања нижа пучка школа и опетовница; шегртска школа и течајеви за калфе; алфаветски течајеви; више пучке и стручне школе; школски закон. V. Артикулација обуке у методичкој јединици.

У радњи се изнашају актуелна, већином страна наставна питања, која се морају чим прије на чисто извести, да се избегне штетном експериментирању у наставном раду. Књига ће ова добро доћи и учитељству и шк. управи.

Књига ће стати 1:50 К (без поштарине), а добива се код писца.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

О педесетогодишњици владања Њ. Краљ. В. Књаза Господара. Г. Ј. Вотруба, предједник Извозног Друштва Чешке, Моравске и шлеске, стигао је прошле недјеље из Прага, као нарочити изасланик друштвени, да поднесе Њ. Кр. В. Књазу Господару, поводом педесетогодишњице Његове срећне владавине, адресу истог друштва, које састављају најугледнији трговци и индустријалци братскога нам чешкога народа.

Њ. Кр. В. Књаз Господар, кад се повратио из Бара, у прошли петак, благоизволио је примити г. Вотрубу у нарочитој аудијенцији, у присуству министра предједника, којом приликом је г. Вотруба врло топлим говором поднио узвишеном Слављенику адресу, племените и

значајне садржине, са многобројним потписима, у скупочијеним корицама, умјетнички израђеним. Њ. Кр. Височанство, прумајући са очевидним задовољством ову манифестацију братскога нам чешкога народа, нагласио је са захвалношћу, како су га симпатије чешкога народа постојано пратиле. За тим је у подужем разговору задржао г. Вотрубу, који је Њ. Кр. Височанству поднио чувену драму Д'Анунцијеу *La Nave*, у чешком преводу од његове госпође, којим је поводом узвишени Слављеник благоизволио одликовати госпођу Вотрубу златном медаљом „за ревност“.

Г. Вотруба је исти дан, пошто је извршио своју мисију, кренуо са Цетиња, хитајући да приспије на трговачки конгрес у Лондону, због чега није могао да се одазове позиву на вечеру, која се у Великом Хотелу приређивала у част његову.

Одликовања. Његово Величанство Цар и Краљ Франц Јосиф I. благоизволио је одликовати шљедећу господу поводом дочека аустро угарске ескадре у Бару:

Г. бригадира Митра Мартиновића првим степеном Гвоздене Круне; г. бригадира Ива Ђуровића и г. обласног управитеља Ника Татара другим степеном истог ордена.

Са орденом Франца Јосифа, г. Слава Рамадановића првим степеном; г. г. командире: Мила Матановића, Стева Јовићевића, Јока Јовановића и Милутина Томаковића, другим степеном; г. г. д-ра Божидара Перазића, Ника Дебељу, командира Анга Шкутића и капетана Бора Ђурашковића, официрским крстом; г. капетана Петра Лекића, витешким крстом истог ордена; г. г. Франа Вимера и Сава Капу, са златним крстом за заслуге са круном; г. Мила Калуђеровића, са сребрним крстом за заслуге са круном; г. г. Мила Лекића, Марка Шабана, Рада Кривокапића, Ђура Ђуровића, Сава Марковића, Сава Ускоковића, Ђока Бојовића, Данила Пајовића, Петра Остојића, Благогу Радуловића и Сава Капићића, са сребрним крстом за заслуге.

Из војске. Са ступањем закона о устројству војске на снагу образоване су *дивизијске команде*: на Цетињу, Подгорици, Никшићу и Колашину. При тијем командама обучаваће се младићи, који, према законским одредбама, морају проћи рекрутска вјежбања раније, него ступе у редове активне војске.

Дивизијске команде већ су отпочеле рад. Извршен је први рекрутски позив за ову годину. Пријавило се свакој команди по 300 младића, који су, по извршеном лекарском прегледу, отпочели обуку.

Из Централног Одбора за прославу педесетогодишњице владања Њ. Кр. Височанства Књаза Господара. Прославни одбори по унутрашњости обраћају се често Централном Одбору и траже објашњења по појединим тачкама Прославног Програма, те им се оввијем ставља до знања, да ће Прославни Програм бити скоро штампан и сви ће га одбори у своје вријеме добити.

Из позоришта. Синоћ је давано у нашем нар. позоришту шаљиво вече: симпатична игра Ђ. Галине „Тако ти је то у свијету, дијете моје“, и комедија „Женске сузе“ од Кошебуа. Представа је врло добро успјела, те су се у њој особито истакли г-ђа Миљетић и г. Петровић. И осталим запосленим лицима ваља одати признање, премда се с правом може пожалити што је публика ово успјело вече тако слабо посјетила. Наша млада позоришна управа, која показује лијеп успјех, а има услова за напредак, заслужује ипак мало више пажње и њега.

На репертоар за ову и другу недјељу стављени су ови комади: недјеља: „Рушка“ (новитет) од П. Петровића; четвртак: „Балканска Царица“ (реприза); недјеља: „Мејрима“ (новитет), од Матије Бана.

Из Митрополије. Господин Лука Алексијевић из Новог Сада, добављач црквених утвари, имао је доброту поклонити свакој црквеној општини у Црној Гори по један идустровани календар „Свети Сава“ за 1910. год., а тако и неколико комада „Граничара“ за исту годину, који су и упућени по назначењу.

Г. Алексијевићу изјављујемо оввијем топлим благодарност на лијепом дару и сјећању.

Катастар у Црној Гори. До сада је извршен катастарски премјер на Ријечи и Виру, а сада ће се приступити катастру у Никшићу.

Из Цетињске Читанице. У прошлу недјељу одржата је годишња скупштина чланова Цетињске Читанице. Пошто су примљени извјештаји управе и благане, приступило се бирању и изабрата је иста стара управа без измјене. Осим тога иза-

брата су два члана, да прегледају рачуне, а управу је повјерено, да изради и нова друштвена правила.

Прославни одбори по унутрњости. Јављају нам из *Зете*, да је тамо, 25. марта, одржат збор, на коме је изабрат одбор за прославу педесетогодишње владавине Књаза Косподара. У одбор је ушло 86 особа.

За председника одбора изабрат је Василије Дракић, учитељ, за потпредседника поп Михаило Поповић, за секретаре Алекса Кликовац и Василије Радичевић, учитељи, за благајника Симо Т. Поповић.

Из укупног броја чланова, поново је изабрат ужи одбор од 30 чланова, који ће чешће одржавати своје сједнице; на главним пак сједницама присуствоваће сви чланови одбора.

Грађанство вароши *Бара* са околином одржало је 25. априла ове године збор, на ком је изабрат одбор за прославу педесетогодишњице Њ. Кр. В. Књаза Господара.

Организован је Главни Одбор са четири пододбора. У Главни Одбор изабран је за председника Андрија Рађеновић, потпредседник Иво Новаковић, благајник Марко Гураш, секретар Нико Новаковић — Зубер.

У одбор за дочек гостију: Председник отац Метод Радић, потпредседник Лука Ђуровић, секретар Томо Загарчанин.

У одбор за кићење: Председник Кадија Карађузовић, потпредседник Марко Ђурашковић, секретар Раде Марић.

У одбор за одржавање реда: Председник Ђоле Гвозденовић, потпредседник Дервиш Омербашић, секретар Љ. Булатовић.

У одбор за освјетљење: Председник поп Саво Поповић, потпредседник Илија Шалта, секретар В. Вучинић.

На *Негушима* изабран је прославни одбор, који се конституисао овако:

Председник Марко Р. Врбца, рачуновођа Лука З. Поповић, управ. царинарнице; чланови: г. г. Михаило Ј. Петровић, Саво С. Поповић, поч. оф. Ђуро П. Милошевић, поч. оф. Божо Н. Врбца, поч. оф. Стеван Оташевић, Марко Поповић, Зеко Д. Оташевић, Милош Б. Врбца, Васо И. Лучић, Мио Радоњић, Ђуро Чавор, Марко М. Радоњић, Марко М. Богдановић, Нико З. Шеваљевић, Станко Б. Радоњић, Лазо В. Матковић, Нико Пејановић, Перо И. Пророковић, Кико Т. Николић, Станко И. Кустудија, Јован К. Кашћелан, Саво В. Кашћелан и Божо П. Вуловић.

Такође су образовани прославни одбори: на *Андријевици*, под председништвом срдара Милоша Томовића, и у *Колашину* под председништвом Алексе П. Марића, а по околним капетанијама под одбори, који ће бити у вези са средишњим — обласним одборима у Колашину и на Андријевици.

У Племени *Цетинском* образован је, 14. маја одбор, у који је ушло 53 лица, а одбор се конституисао овако:

У општини *Баичкој*: Председник Ђуро М. Мартиновић; чланови: Перо С. Мартиновић, Иво Н. Мартиновић, Божо Ђ. Мартиновић, Филип К. Мартиновић, Нико М. Мартиновић, Нико И. Мартиновић, Стево П. Мартиновић, Перо М. Мартиновић, Стево В. Мартиновић, Јово Б. Бориловић, Кићун Ђ. Мартиновић, Лука М. Милошевић.

У општини *Доњокрајској*: Председник Перо М. Иванишевић; чланови: Перо К. Иванишевић, Јошо С. Шпадијер, Ђуро М. Почек, Никица Ј. Деља, Божо И. Јабучанин, Андрија Т. Ивановић, Перо Ђ. Ђеранин, Видо В. Милошевић.

У општини *Бјелошкој*: Председник Стево Томов; чланови: Саво Н. Јовановић, Драго Л. Јовановић, Ђуро А. Јовановић, Иво И. Перовић, Нико В. Перовић, Нико В. Липовина, Шпиро Ш. Перовић, Марко М. Јовановић, Перо Л. Јовановић.

У општини *Оцињској*: Председник Стеван В. Батричевић; чланови: Иво И. Поповић, Ђуро М. Рудовић, Нико В. Батричевић, Ђуро М. Батричевић, Мргуд И. Гленца, Нико М. Мариновић, Машо Л. Мариновић, Андрија С. Кажича.

У општини *Угањској*: Председник прото С. Капа, чланови: поп И. Капа, Нико Ђ. Капа, Јоко Н. Капа, Ђуро М. Капа, Андрија М. Мирковић, Кићо М. Лагатор, Марко М. Зубер, Богдан М. Зубер, Мило П. Лагатор, Мило П. Белада.

Јављају нам из Подгорице, да су за прославу 50-годишњице владања Њ. Кр. Височанства Књаза Господара, образовани још ови одбори:

У *капетанији Пиљерској*: председник Ђуро М. Вучинић, потпредседник Веко С. Божовић, секретар Павић П. Маудић, благајник Божо Ј. Поповић; одборници: Ристо Вучинић, Никола Стаматовић, Марко Марковић, Никола Поповић, Андрија Драгићевић, Машан Божовић, Јанко Бешић, поп Радован Марковић, Бајо Мрчарица, Паун Мрчарица, Машан Вуковић, Радивоје Јовановић, Крчо Драгићевић,

Митро Илић, Радован Матовић, Милован Отовић, поп Митар Миличић, Марко Миличић, Киња Миличић, Милош Тодоровић, Петар Акимовић, Петар Поповић, Милош Поповић, Божина Башовић, Радисав Михаиловић, Миљан Вучељић, Марко Брковић, Бућо Миличић, Радош Дакић, Мијо Радевић, Ново Радевић, поп Новица Поповић, поп Крсто Вукотић.

У *капетанији Љешкој*: председник кап. Митар Милић, секретар Петар Поповић; одборници: кап. Ристо Асановић, оф. Филип Богдановић, Крсто Бољевић, Ђоко Бољевић, Илија Раичевић, Петар Раичевић, Крсто Булатовић, Васо Радовић, Нешо Мирановић, Петко Видаковић, Нешо Раичевић, Петар Пејовић, Васо Поповић, Ђоко Радовић, Ђоко Ракчевић, Куња Мугоша, Петар Мугоша, Видо Мугоша, Јошо Мугоша, Мујо Милић, Ристо Ђетковић, Пејо Ђетковић, Ристо Бојановић, Вељо Раичевић, Алеска Рацковић, Петко Перовић, Петар Вукчевић, Андрија Радуновић, Филип Вукчевић, Ђуро Мирановић, Мило Поповић, Јевто Поповић, Крсто Ђуровић, Томица Вукадиновић, Стево Шикмановић, Кола Лађић, Ђуро Каварић, Јован Берлажа, Митро Петровић, Петар Радуловић, Симо Радуновић.

У *капетанији Подгоричкој*: председник кап. Блажо Вујовић, потпредседник учитељ Василије Дракић, секретари: Филип Башановић и Васо Андрић; благајник Рашо Рашовић; одборници: Лабуд Вукчевић, Марко Стојановић, Зако Кнежевић, Симо Ивезић, Марко Рогошић, Марко Мишуровић, Јово Бјелоорковић, Симо Стијеповић, Филип Рашовић, Јово Ковачевић, Мато Стијеповић, Ђуро Вукашиновић, Крсто Терзић, Мило Балетић, бар. Крсто Кликовац, Јово Мараш, Маљо Мараш, бар. Марко Чађеновић, потком. Милош Шаковић, Рашо Груић, Миљан Ивановић, Милован Чађеновић, оф. Ристо Прељевић, бар. Радоје Вујошевић, Милић Никић, Вељо Пајовић и Милић Поповић. У *надзорни одбор*: председник кап. Милосав Шаковић, потпредседник поп Андрија Драговић, секр. Радован Вуковић и Станко Ивановић; чланови: Марко Кажича, Саво Ђукановић, бар. Мушица Терзић, Раде Вучељић и Милован Јокановић.

У *капетанији Сјушкој*: председник кап. Никола М. Савовић, благајник Павле Пулевић, дјеловођа учит. Петар Поповић; чланови: јером. Исана Јумовић, Шуто Поповић, Никола Љумовић, Радован Вукашиновић, кап. Бећо Перовић, Саво Перовић, Милован Брајовић, Благота Радуловић, Крсто Ђуровић, Саво Радуловић, Шпиро Драговић, Тодор Брајовић, Ристо Радовић, Филип Поповић, Михаило Марковић, Спасоје Радуловић и Благота Гардашевић.

У *општини Сјушкој*: председник кап. Никола Кнежевић, потпредседник Машан Ђурановић, благајник Саво Савићевић; чланови: Лука Вујовић, Павле Милошевић, учитељ Пуниша Савељић, Панто Бољевић, Јагош Брајовић, Милован Међикукић, Петар Ристов, Тиодор Васов, Мишур Делибашић, Јаков Раичевић, Никола Радуловић, Павић Михаилов, Мујо Лукић, Петар Савов, Милован Бећов, Стојан Мирков, Перо Костић и Симон Марков.

— 16. маја ов. г. био је на *Виру* велики скуп племеника од све Црничке нахије, на ком је изабрат одбор за прославу, који се конституисао овако:

Председник ком. Јован Пламенац в. д. команданта бригаде, потпредседник кап. Лука Станковић, председник општине *Вир-пазара*; секретари: поп Јоко Гојнић и Нико Вујановић, управник пошт-тел. станице, благајник Јован Љумовић трговац; — као чланови: вој. Машо Ђуровић, оф. Андрија Бокан, Ђуро Гвозденовић, бар. Јоко Перезић, бар. Јоко М. Лукић, кап. Крсто Пекић, кап. Лазар Пламенац, кап. Лука Лекић, ком. Марко Ђуровић, кап. Мило Лекић, кап. Милош Вукмановић, ком. Милош Лекић, оф. Нико Барјамовић, поп Нико Јовановић, Петар Ђ. Вуксановић, ком. Павле Пламенац, п.пор. Ристо Ђоновић, Саво станковић, поп Саво Вуксановић, поп Саво Клисић, Симон Маровић, поп Филип Вујовић.

По племенима ће се накнадно изабрати пододбори, а главни одбор раздијели ће се у одсјеке према раду.

По примјеру осталих вароши, образовао се је и у *Улицу* „Одбор за прославу педесетогодишњице владања Њ. Кр. Височанства Књаза Господара“. У ту сврху одржан је још на Цвијети о. г. јавни збор улцињских грађана, на коме је изабран један општи одбор од 70 и више лица из мјеста и околине, а овај је последице опет из своје средине изабрао главни одбор, који ће руководити свим припремама око прославе и давати упутства другим помоћним одборима, који ће се ових дана образовати од осталих лица изабраних на јавном збору. У главни одбор ушла су ова г. г.: И. Срзентић, као председник; Н. Љумовић, као секретар и М. Ђ. Поповић, као благајник, а поп

Јован Вујановић, Дон Марко Аштић, Стево Јовићевић, Јошо Филиповић, Усеин-бег Мечобеговић, Вуко Милић, кап. Маша Марђоновић, п.поруч. Зарија Митровић, Бимо Садик, Никола Стојовић, Ђуро Ђуришић, Филип Павићевић и Ђон Пема, као чланови.

ТЕЛЕГРАМИ

Цариград, 16. маја. Скупштина је претресала питање о Криту. Читана је најприје петиција мухамеданских посланика критске скупштине, који изјављују, да им је живот у опасности. Затијем се пријешло на интерпелацију више од 200 посланика, који су питали, што је влада учинила, да заштити суверена права Турске. Један арапски посланик изјавио је, ако у току недеље влада не дође до ријешења тога питања, да ће цио мухамедански свијет, дићи пророкову заставу и приморати друге, да их поштују. Велики везир изјавио је, да су се силе изјасниле, да је немогуће Крит дати Грчкој и да се старају о рјешењу тога питања, а да Турска неће напустити Крит, осим силом рата, али треба да паметно поступа. Турска нема ништа са Грчком, а влада ће учинити све жртве, да се Крит не изгуби. Затијем је Скупштина пријешла на дневни ред, а сенат и велики везир изјавили су скупштини, да силе раде на томе, да критско се питање ријешу путем аутономије; ако пак Грчка буде предузела ма какве корак за анексију Крита, Турска ће енергично поступити.

Сарајево, 17. маја. Аустријски ћесар Франц Јосиф са сјајном пратњом стигао је у Сарајево, одакле ће пропутovati у Мостар. У Сарајеву, као и у другим мјестима, куда је пролазио дочекан је величанствено, који му је дочек већ од више дана припреман.

Цариград, 17. маја. Министар мр-нарице дао је оставку, а мотивисао је болешћу.

Потсдам, 17. маја. Цар Вилхелм примио је Сан-Ђилијана и грофа Сфорца. Цар је последице разговарао на самоса Сан-Ђилијаном, а затијем су обојица позвати били од цара на доручак. Цар је одликовао Сан-Ђилијана великим крстом Црвеног Орла.

Петроград, 18. маја. Дума је примила трећи члан законског пројекта о увођењу земства у шест западних губернија, осигуравши депутатима руског поријекла првенствени доступ у земство.

Москва, 18. маја. „Биржевија Вједомости“ јављају, да је ревизија, коју је чинио сенатор Гарин довршена и да је нашао у Москви дефракција и утаја педесет милијона.

Цариград, 18. маја. Махмуд-Шефкет-паша јавља, да четрдесет батаљона маршира из Ђакова у Пећ, а министар им се налази на челу; пет батаљона, који јутрос кренуше из Призрена, стићи ће сјутра или преко сјутра у Ђаково.

Берлин, 19. маја. Волфов агенција јавља: Посјета талијанскога министра иностраних дјела дала је жељену прилику, да се наставе разговори, што су се у Флоренцији започели између државнога канцелара и маркиза Сан-Ђулиана. Како су се већ онда обадва државника сложила у чврстој одлуци, да непоколебиво остају вјерни циљу своје политике, то јест осигурању и учвршћивању садашњег стања, тако се је и код садашњих повјерљивих договора поново утврдило, да се ни у чем није промијенило њихово схваћање свеопштега политичкога положаја, те да је то схваћање у складу с мирољубивим односима, што постоје између јевропских држава. Код ових је договора поново дошла до изражаја чврсте

воље обадвије савезне владе, да у споразуму с бечким кабинетом и надаље раде око одржања мира према начелима, на којима се оснива политика тројнога савеза.

Будимпешта, 20. маја. Од 337 до сад обављених избора познато је 320. Од њих су: 305 радничке странке, 35 странке Кошутове, 28 странке Јустове, 12 странке народне, 13 пристаха споразума од 1867 изван странака, 5 националиста, 9 пристаха споразума од 1848 изван странака, 2 демократа, а 11 имају се коцком ријешити.

Биоград, 20. маја. Ратни суд је ријешу, да се затвори артиљеријски пуковник Рашић, који је окривљен због злоупотреба почињених приликом набавке ратног материјала у С.-Шамонду.

Берлин, 20. маја. Белгијски краљевски пар повратио се данас у Брисел.

Солун, 20. маја. Дивизија Торгут-Шефкет-пашина састала се на висовима Раховице са дивизијом Осман-пашином и заузеше са 30 батаљона Ђаково и околину. Разоружање Арбанаса отпочело је. Код Раховице одузето 2000 пушка без отпора.

Будимпешта, 21. маја. На изборима влада је до сад добила преко 120 гласова.

Петроград, 21. маја. Говори се, да се између Русије и Јапана воде формални преговори односно манџурске жељезнице.

Цариград, 21. маја. Валија косовски потврђује, да је војска ушла у Ђаково без отпора. Отпочеле су формалности односно проширења војне обавезе на Арнауте.

Биоград, 21. маја. Краљевић Ђорђе отпутовао је јутрос у Виши.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Изашла је из штампе моја књига:

КЊАЗ НИКОЛА I као пјесник

Књига, којој су додате 15 новијех ијесама Књажевијех, износи 10 штампанијех табака обичне осмине, а цијена јој је 1 перп. и 20 пара.

Скупљачима уступам на сваких десет претплатника једну књигу.

Молим све своје пријатеље српске књиге, да би се извољели заузети око прикупљања претплате и да што прије пошљу спискове претплатника са новцем.

Цетиње, 13. маја 1910. год.

проф. П. Вучковић,
министар просвј. и цркв. послова.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Од кад сам прошле године објавио, да ћу под именом **Наши Људи** штампати своју другу књигу приповиједка, ометале су ме разне неприлике, те се књига није могла до сад јавити. *Али је она сад већ дата у штампу и биће готова кроз врло кратко вријеме.*

У овој су књизи шест већином подужих прича из нашег народног живота и то ове: *На граници*, *Живкова исковијест*, *Све за образ*, *Кад оно Портартур иде*, *Једног јутра* и *У њрвину*. Све су ове ствари првом штампане, њеке њешто раније а њеке ту скоро, у биоградском „Делу“, „Бранкову Колу“ и у „Босанској Вили“.

Књига ће бити опсежнија по сам прије мислио, а цијена јој остаје иста т.ј. 1 пернер (динар, круна).

Поново молим своје другове, пријатеље и знанце уопште гдје их год имам, као и све пријатеље српске књиге, да се постарају за скупљање претплате на **Наше Људе**, а ја ћу им, уз захвалност, труд у њеколико намирити и у књигама према количини од њих скупљене претплате.

Претплату треба што је могуће прије упутити лично мени, како би се књиге преко скупљача исте послале претплатницима чим штампање буде готово.

Књижарама ћу учинити уобичајени попуст, и оне са стране могу књиге потражити или непосредно од мене или преко које од књижара на Цетињу.

Молим уредништва свих српских и хрватских како политичких тако и књижевних листова, да у истијема овај оглас донесу.

Цетиње, маја 1910. год.

Саво П. Вулетич.

СЛИЈЕДИ ДОДАТАК

ОБЈАВА

У извршењу ријешења Народне Скупштине од 18. децембра 1909. год. Министарство финансија и грађевина продаваће за рачун Државне Хипотекарне Банке, путем јавне лицитације на дан *1. јуна т. г.* ниже именована државна непокретна имања.

Личитацију ће одржати тога дана у 10 сати пред подне мјесни надлежни општинско-варошки и капетански судови у својим канцеларијама. Поједина имања уступиће се у властину понудиоцу највише цијене, разумије се, ако би она била повољна.

Од државних непокретних имања, на горе речени дан, продаваће се путем јавне лицитације шљедећа:

I. У области катунско-ријечкој

1.) Земља, крај и гора „Под Границом“, код „Јасика“ која се налази у општини вароши Цетиња, у површини од 7 рала оранице и 8 листосјека горе. Граничи: од истока и југа земљом Ива Милова Дубовичанина, од сјевера земљом Стева Поповића, Пера Мил. Иванишевића и општ. земљом, од запада колским путем. Гора се налази на сјеверо-истој страни земље и граничи: од истока гором Јока Вук. Шпадијера и Сава Мил. Дубовичанина, од запада Јоша и Михаила Поповића, од југа Марка Ђуканова Теклића и од запада државном земљом „Под Границом“.

2.) Земља, крај и гора „Под Заграбље“, налазећа се у општини вароши Цетиња. На истој земљи кућа једнокатница, дугачка 12 м, а широка 7 м са зидовима, са 2 одјељења и на сјеверној страни са једном малом тезом. Под кућом има 3 рала и 52 лакта земље оранице и више куће горе, у којој такође има 2¹/₂ рала ораће земље и 16 листосјека горе. Ово имање граничи: од истока гором Стева Поповића, Марка Ивова Иванишевића, и Пера Гашива Вукића, од запада улицом и путем уз „Заграбље“, од сјевера земљом Пера Кикова Иванишевића, гором Бошка Станкова Иванишевића и Сава Милова Дубовичанина, од југа старим путем од „Заграбља“ и гором Марка Ивова Иванишевића.

3.) Земља звана у „Лазине“ у површини од 1³/₄ рала оранице, која се налази у Офевићима, општ. цеклинској, капетанији цеклинско добрској и граничи: од истока имовином Ивана Н. Ђурашковића, од запада и сјевера Зека М. Ђурашковића и општинским путем, од југа имовином Пера М. Ђурашковића.

4.) Кућа двокатница, налазећа се у Добрском селу, капетанији цеклинско-добрској; висока 4-29 м, широка 5-43, а дугачка 5 м; граничи: од истока кућом Јокана В. Јаблана, од запада кућом Мата А. Јаблана, од југа и сјевера комуном Јаблана;

а) зграда налазећи се под горе наведеном кућом, 1¹/₁₀ рала земље, једна мурва, један орах и неколико коријена шљива. Граничи: од истока и сјевера имовином Крцете М. Јаблана, од запада општинским путем, од југа имовином Мата А. Јаблана;

б) земља ораница звана „Бургени Дб“, у површини од 1¹/₈ и 1¹/₁₀ рала, уз исту земљу 1 листосјек горе, који се налази у Боковце. Граничи: од истока имовином Јока Б. Јаблана, од запада и сјевера гором Вука Ђ. Јаблана, од југа имовином Мата Б. Јаблана.

5.) 2 рала оранице и 4 листосјека горе, које се налазе у Зачиру, општ. зачирској капет. љуботинско-грађанској. Граничи: од истока имовином Лаза Ђуровића, од запада Јока Ђуровића, од југа Ђура Ђуровића, и сјевера имовином Лаза Ђуровића.

II. У области зетско-брдској

1.) 1¹/₂ рало ораће земље, налазећа се у општини Данилоградској, која се граничи: од сјевера баштином Јакше Мирова, од југа и запада колским путем, од истока баштином Стева Ђурова и улицом. Поред исте земље налази се окрајак у простору од 2¹/₂ рала земље; граничари: од сјевера окрајком Јакше Мирова, од југа и запада општ. путем, од истока државном кућом и колским путем.

III. У области никшићској

1.) Земља звана „Под Требјесом“, налазећа се у општини вароши Никшића, у површини од 12³/₄ рала, која граничи: од истока земљом Јова Јовановића, од запада земљом Свјетлог Двора, од југа колским путем, а од сјевера земљама Саве Мемедовића.

2.) Земља звана „Под Требјесу“, налазећи се у општини вароши Никшића, у површини од 4 рала оранице, која граничи: од истока земљом Јова Јовановића, од запада земљом Прела Вукмировића, од југа дворским забраном, од сјевера колским путем.

3.) Земља налазећа се у општини вароши Никшића, више ријеке Бистрице, у површини од 2 рала, која граничи: од истока и сјевера колским путем, од запада Стојана Коначевића, од југа старим путем.

4.) Земља звана код „Хумка“, налазећа се у горе поменутој општини, у површини од 2¹/₁₀ рало; граничи: са истока државном земљом, од запада попа Ђорђа

Милановића, од сјевера путем, од југа земљом војводе Ђура Церовића.

IV. У области морачко-васојевићској

1.) Ораница и косачица, налазећа се у селу Подбишћу, капетанији пољској и то:

а) 2³/₄ рала земље налазећа се на Подбишћу, која граничи: од истока путем, од сјевера земљом браће Груића, од југа земљом Милуна Вељовића;

б) 1³/₄ рала земље под путем у „Поље“; граничи: од истока и југа комуном од запада земљом Мата Марковића, од сјевера земљом Миље Ђуровића;

в) земља у „Сенокосе—Побрђе“, у површини од 3³/₄ рала, која граничи: од истока турском границом, од запада комуном, од југа земљом браће Груића и од сјевера земљом Новице Пунићина;

г) 2 рала земље у „Сенокосе—Шиповац“, која граничи: од истока земљом Илије Ђуровића, од запада земљом Неђељка Пајовића, од југа Радоја Нешкова, од сјевера Илије Марића;

д) земља у „Долове“, у површини од 5 рала, која граничи: са истока земљом Ђорђија Ђуровића, од запада земљом Михаила Вељовића, од југа и сјевера комуном. Горе наведена имовина под а), б), в), г), и д) садржи укупно 15 рала земље;

е) 2 рала земље налазећа се у „Бјеласицу—Јеловички Струг“, која граничи од истока земљом Павла Ђурова, од запада Милосава Перкова, од југа комуном, од сјевера земљом Неђељка Мијатовића;

ж) 1 рало земље, налазеће се у „Подбишћу—Фехратово поље“ која граничи: од истока земљом Тира Павлова, од запада путем, од сјевера и југа земљом Милосава Милинкова;

з) земља у „Бјеласицу—Крњаче“ у површини од једног рала земље, која граничи: са истока земљом Михаила Вељовића, запада Радоја Нешкова, од сјевера путем. — Имовина наведена под е), ж) и з) има 4 рала земље.

2.) 1 млин са 2 витла, једним мјестом за ступе и једна комара, налазећи се до саме вароши Колашина; исти је на једном спрату са ширином од 6-15 м и дужином од 8-80 м. До самог млина налази се једна кухина од 4 м². Граничи: од истока путем, од запада земљом капетана Риста А. Бошковића, од сјевера јазом команд. Павла М. Вуисића, од југа водом ријеке.

3.) 2¹/₄ коса ливаде, налазећи се у селу Речине, капет. колашинској, звано „Коичин—Дб“; граничи: са истока међама В. Вуисића, од запада, југа и сјевера међама Ж. Живковића и путем.

4.) 1 рало земље налазећа се у селу Мигаловици, општ. блатинској, капетанији липовској; граничи: од истока Лакића Ракчевића имовином, од југа и запада млака, од сјевера имовином Радула Шулова

V. У области приморско-црмничкој

1.) 1 једна кућа са припадајућом оградом и виноградом, налазећа се у „Пињешу“, општини улињској. — Кућа је дугачка 8 м, широка 5 м, а висока 5-20 м; ограда има простора 1.900 м², а виноград 5.740 м², у којем је засађено лозама 4140 м². Кућа и ограда граниче: од истока зградом Л. Ђуровића, од југа зградом и оградом М. Иванковића, од сјевера оградом Петра Радовчића, од запада путем. — Виноград граничи: од истока земљиштем Јована Секулића и Мирка Вучковића, од сјевера путем, од запада виноградом Петра Радовчића, а од југа комуном.

2.) Кућа, земља и гора, налазећа се у општини трновској, капетанији горњо-црмничкој и то:

а) земља и гора у површини од 1.820 м², са границама: од истока општинским путем, запада имовином Ива Лекића, југа Сава Вујовића, сјевера Ива Јошова; ова земља налази се у мјесту зване „Марице“;

б) земља и гора у „Јасен“, у површини од 910 м²; граничи: од истока имовином Ива Лекића, запада општинским путем, сјевера имовином Ива Лекића, југа општинским путем и имовином Сава Вујовића;

в) земља у „Будожић“, у површини од 455 м², са границама: од истока потоком Гудошким, запада имовином Ива Ј. Пејковића, сјевера Ива Дрецуна, југа Машана Јокова;

г) земља у „Мејице“, у површини од 130 м², са границама: од истока имовином Илије П. Вујовића, запада Ива Лекића, сјевера Стане И. Лекића и југа путем;

д) кућа и земља у површини од 455 м², са границама: од истока имовином Сава Лукина Вујовића, сјевера Ива А. Лекића, запада Мата М. Лекића, југа Машана Ивановића;

е) земља налазећа се у зване „Лазе“, која граничи: са истока ријеком Гусјеницом, запада имовином Марка Ивова, сјевера Марка Ивова, југа Мила Т. Вујовића;

ж) земља налазећа се звана у „Кулету“, у површини од 1.365 м², са границама: од истока и сјевера имовином Мила Н. Лекића, запада лугом Вујовића, југа Крета попова Лекића.

з) кућа у братство Лекића: дуга 5 м, широка 2-50 м, са малим оборчићем и једном дивљом мурвом. Граничи: од истока

кућом Ива А. Лекића, запада, југа и сјевера општинским путем.

3) ораница и кућиште, налазеће се у општини селачкој, капетанији шестанско-селачкој, и то:

а) земља ораница, налазећа се у у „Камење“, у близини оранице Илије Ј. Пајовића, а у површини од 2¹/₄ и 1¹/₈ рала;

б) 1¹/₈ рала земље, налазећа се под „Васиље“, до оранице Ника Н. Дабановића;

в) 1¹/₁₀ рала земље, налазећа се под „Ракигом до земље Мила Ј. Дабановића“;

г) 1¹/₄ рала земље, налазећа се у „Рајцу“, до земље Мића И. Пајовића;

д) 1¹/₄ дио од горе братства Пајовића у „Голник“;

е) 1¹/₄ дио у двије дионице братства Пајовића налазећа се у „Јасен—Дабановића“;

ж) 2 рала земље оранице у „Курлуг“, у близини земље Божа Радова Пекића;

з) 1 рало земље 2¹/₄, 1¹/₈ и 1¹/₁₀ земље оранице, 1¹/₁₀ косачице, 1 коријен маслине и мало горе у „Доње Бриске“ општини бриској. Ова се земља налази подијељена у 9 комада;

а) једно кућиште са оборком у „Доње Бриске“ општини бриској до куће Коле Ј. Марусеновића и Моне Ђокова.

4.) Кућа, земља ораница, маслине и гора, налазећа се у селу Ђурилу, општини мартињској, капетанији краинској и то:

а) једна кућа дуга 2-38 м, широка 2-38, која граничи кућом Мехмеда Усова Оџића;

б) 2¹/₄ рала земље оранице у 6 комада, са границама са свих страна имовином Мехмеда Усова Оџића;

в) 8 комада маслина, каја граничи имовине горе реченог Оџића;

г) у 4 комада горе, која граничи исто као под горе речено в).

КБр. 55. Из канцеларије Министарства Финансија и Грађевина — Одјељења Управе Државних Добара. Цетиње, 6. маја 1910. г.

3,4

СТЈЕЧАЈ

Књ. Министарство Просвјете и Црквених Послова потребно је за идућу школску годину осам новијех наставника:

За Велику Државну Гимназију на Цетињу потребна су четири наставника и то: Два за српски језик и класичну филологију;

Један за математику и физику; и један за историју и географију.

За подгоричку Гимназију потребна су два наставника и то:

Један за српски и њемачки језик и један за историју и географију.

За Богословско учитељску школу на Цетињу потребна су два наставника и то:

Један за богословске предмете и црквено пјевање и један за педагогику и философију.

Кандидати који се желе јавити на овај стјечај, дужни су Министарству поднијети пријаве и документа о својој спреми најдаље до 5. августа т. г. Уз пријаву дужни су означити, колико траже годишње плате. Од кандидата се тражи да су свршили најмање дипломски испит, а они који су положили проф. испит и већ служили као наставници имаће првијенство над осталима.

П. Бр. 1207. Из Канцеларије Министарства Просвјете и Црквених Послова. 8. маја 1910. године. на Цетињу. 2,10

ПОЗИВ

Илија Филип Матановић из Теклића у Црној Гори, ожењен у Биограду 1897. г. са Милицом рођеном Спасић; отпутовао је из Биограда 1899. године. Његова супруга Милица, против његове воље, остала је у Биограду.

Матановић се је обраћао онамошњим духовним властима у два пута, преко овдашње Консистирије, и Милицу позивао на заједнички брачни живот. Оба пута добијен је одговор, да се о пребивању њеном неможе дознати.

На основу наведеног а према 236 чл. Устава православних Консистирија, овим се позива Милица рођена Спасић, а супруга Илије Ф. Матановића, да дође к свом супругу Матановићу на заједнички брачни живот — или у противном случају престане овај Консистирији, ако би имала каквих разлога против тога — најдаље до 1. октобра ове године. Не испуни ли ни једно, ни друго, Консистирија ће о њиховом браку изрећи пресуду на штету њену.

Број 1318 А. 1908.—6. Цетиње, 11. маја 1910. год. 2,3

ПРАВИЛНИК

о власницима кола, кочијаша и колској тарифи

може се добити по цијени од 20 пара на Цетињу: код књижара Мартиновић — Иванишевић; у Подгорицу: код књижара Коста Станића и Рундо Загора; у Никшић: код књижара Симата Гарчевића.

Број 287. Цетиње, 22. маја 1910. 1,5

Управа Држ. Штампарије

Службени огласи

ОГЛАС

Ријешење овога суда од 21. ов. мј. број и ознака доњи, отворен је стечај над презадуженом имовином Ђура Сепчевића из Подгори, а сада у Америци.

Услед тога позивају се Сепчевићев дужитељи, да се са својим потраживањима, покрипљеним односима документима, пријаве Кап. Суду у Брчелима најдаље до 1. јула т. г.

Уз ово се напомиње, да ничије потраживање, које би потекло послједице означеног рока, неће бити усвојено.

Број 1034 ex 1910.—IV.—1908.—280. У Ст. Бару, 26. априла 1910. г.

Књ. Обласни Суд, врш. д. Предсједника А. В. РАЂЕНОВИЋ.

3,3

ОГЛАС

Ријешењем овога Суда од данас, број и ознака доњи, отворен је стечај над имовином презадуженог Марка Николина Јоветића из Орахова — Црмнице, а сада у Калифорнији, те се са тога позивају његови дужитељи, да се са својим потраживањима поткрипљеним документима, пријаве капет. суду у Брчелима најдаље до 15. јула т. г.

На случај, да које потраживање потече послједице означеног рока, Суд ће га одбити као неважеће.

Број 1091.—IV.—1909.—235. У Ст. Бару, 1. маја 1910. год.

Књ. Обласни Суд, врш. д. Предсједника А. В. РАЂЕНОВИЋ.

3,3

ПОЗИВ

У смислу ријешења потписаног суда, од 6. ов. мј. број и ознака доњи, овим се позива Стево Никлановић, односно његови наследници, из Сарајева, да се било лично, било пак преко свог законитог пуномоћника, пријаве овоме Суду најдаље до 15. јула тек. год., ради евентуалног доказивања свог наслједства — заоставштине пок. Пера Никлановића — налазећи се при браћи Ратковићима у Бару.

У противном Суд ће донијети пресуду ма и на њихову штету.

Број 1139.—III.—1909.—42. У Ст. Бару, 14. маја 1910. год.

Из Канцеларије Књ. Обласног Суда

Р.87.з.бр.283. 1,3

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности — куће — Митра Текина Ивановића из Подгорице, — која је била остављена наредбом Књ. Обласног Суда у Подгорици, од 17 марта ове године, — број 1004, ex 1910—III—1909—58, — са овим се наставља, на основу ријешења истог суда, од 12. ов. мј. број 1738, предломену ознака, а извршиће се дана 18. јуна ов. год. у 3 сата послједице подне.

Виђи оглас у 10 броју „Гласа Црногорца“, од 3. фебруара 1910 год.

Број 2171—II—1909—2. У Подгорици, 18. маја, 1910. год.

Општински Суд, За предсјед. судија А. Контић.

Р.92бр.361. 1,1

ОГЛАС

Износи се на јавну продају доље описана непокретност Милосава В. Раичевића из Трепче. Процијенена перпера 1775.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписаног суда — у три рока: 25. маја, 25. јуна и 25. септембра ове године, у три сата послједице подне.

На првом року непокретност се неће продати испод процијенене вриједности, а на другом хоће и ниже, али не испод 2/3 процијенене вриједности речене непокретности.

Позивају се сви они, те имају на непокретност какво реално право, као и сви они који имају прече право купње, да се пријаве потписаном Суду прије прве продаје.

Опис непокретности: 1) ливада и шума звана „Пејовић-ливада“ у простору од косе 2/4, ливаде и њиве 1/10 и шуме што може бити баштина рало 1. — Речена имовина је под натапање воде. Процијенена перпера 350; граничи се земљама: Вуксана и Милована Раичевића, Радосана Војиновића, Радисава и Богдана Ивановића и сеоским путем.

2) њива и шума буюва звана „Осоја“ у простору рало 1³/₄ 1/8 оранице, и шуме букове око 4 рала, од које се може пола окрчити, земља је под натапање воде. Процијенена перпера 550; граничи се: комуном Винишким, потоком и земљом Јосифа Раичевића.

3) њива зв. „Долина“ у простору 2/4 1/8 и 1/10 оранице и рало 1¹/₄ 1/8 шуме букове, што се може окрчити за баштину, земља је под натапање воде. Процијенена перпера 100; граничи се земљама: Јосифа, Секула и Коста Раичевића, и земљом „Осојом“ истога.

4) њива звана „Брод“ у простору оранице рала 1/4 1/8 1/10 и 86 квадр. метара. Земља је под натапање воде. Процијенена перпера 300; граничи се земљама: Вуксана и Милована Раичевића с двије стране, Милана Вукићевића, током ријеке и њадом.

5) комадић ливаде звано „Друм“ у простору од косе 1/8 под натапање воде. Процијенена перпера 50; граничи се ливадама: Вуксана, Милована, Секула и Јосифа Раичевића, коритом ријеке Трепачке и њадом.

6) комадић ливаде звани „Игрештак“ у простору од косе 1/8 1/10 ливаде, уз исто шуме букове око 2/4 од косе, што може бити ливада. Процијенена перпера 60; граничи се ливадама: Вуксана, Милована и Милете Раичевића и сеоским комуном.

7) ливада звана „Пољана“ у простору коса 2/4 1/8 1/10 ливада је под натапање воде. Процијенена перпера 350; граничи се ливадама: Вуксана и Милована Раичевића, коритом ријеке Јеловице и потоком чавинић.

8) у ливаду звану „Шкану“ заједници неколицине општинера у врх планине, у 12¹/₂ коса, Милосавов десетет први дио не подијељит; процијенен његов дио перпера 15.

Број 670. ex 1910.—195.—1908. У Трепчи, 7. маја 1910. године

Кантански Суд, капетан Стојан Вулевић.

Р.413.бр.228. 1,3

ОГЛАС

Износи се на јавну продају, доље описана непокретност Спасоја Ковачевића из Језера процијена 625 перпера. Продаја ће се извршити у канцеларији подписатог суда, за продају одређују се три рока: 1. јуна, 1. јула и 1. октобра ове године у 2 уре по подне.

На првом року неће се непокретност продати испод процијене вриједности, на другом хоће и ниже али не испод 2/3 процијене, на трећем року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки је лиценат дужан положити јемство 10% од процијене вриједности. Позивају се сви они, који на непокретност имају како реално право, и сви они, који имају право прече купње, да се пријаве суду, прије прве продаје.

Опис непокретности: 1) земља звана „Ковачка долина“ 2. рало оранице, граници, исток Милисав Ковачевић, југ Илија Ковачевић, Сава Ковачевић, запад Мирко Ковачевић, сјевер Мирко Ковачевић — процијен 160 перпера.

2) у истом мјесту 1 рало оранице, граници, исток Сава Ковачевић, југ Илија Ковачевић, запад Милисав Ковачевић, сјевер Петар Ковачевић — процијен 80 перпера.

3) комада земље „Присоје“ 1 рало оранице граници: исток комун, југ Сава Ковачевић, запад Петар Ковачевић, сјевер Сава Ковачевић — процијен 60 перпера.

4) земља звана „Жутарино поље“ 2 рала и 3/4, граници од истока комун, југ Сава Ковачевић, запад Мирко Ковачевић, сјевер Петар Ковачевић — процијена 80 перпера.

5) комад ливаде звано „Тмајевца“ 2 1/2 косе, у заједници са Милисавом братом Спасојевим, на Спасојев дио 2 1/2 косе — процијена 185 перпера.

6) комад ливаде под „Междо“ 1/2 косе и више исте гај букова гора; граници: исток Милисав Ковачевић, југ Ковачевић, запад Петар Ковачевић, сјевер Крсто Ковачевић — процијен 60 перпера.

Број—285—131
У Жабљаку, 16. маја 1910 год.
Капетански суд
Р. 276 бр. 360. 1,1 Кап. Михаило Шибалија.

ОГЛАС

Позивају се сви они, који би жељели у рејону вароши Цетиња добити сходна мјеста за шаторе у сврху крчмарења, као и они, који би жељели у исту сврху подићи киоске у општинском парку, нека се што прије пријаве потписаној Управи, да им се одреди мјесто.

Шатори ће се моћи држати од 1. августа до 10. септембра т. г., а киоске преко цијелога љета. К Броју 593—13.—1910.—121. Из канцеларије Управе цетињске општине 21. маја 1910. године. Цетиње, Р. 80. бр. 367. 1,1

Приватни огласи

ИСПРАВКА

У 22. броју „Гласа Црногорца“ од тек. год., у огласу „Завршни рачун за цеклинске риболове“, поткрала се штампарска грешка у рубрику издато перпера 67.159 и 16 пара, а треба да стоји издато перпера 67.156 и 16. пара, што се овим исправља.

Цеклин.
Станко М. Јовићевић
Михаило Кр. Стругар.
П. п. К. бр. 338. 1,1

ПОЗИВ

НА
УПИС III. КОЛА АКЦИЈА ПРВЕ НИКШИЋ. ШТЕДИОНИЦЕ

На основу ријешања IX редовне главне скупштине акционара Прве Никшићке Штедионице од 30. јануара 1909. год. отворен је од 2. фебруара 1909. год.

Упис на III. коло од 2000 акција по 100 круна

При упису полаже се на име уписане по 1 круна од сваке уписане акције. Уплата се врши постепено у недељним обрцима по 50 пара недељно рачунајући од 1. јануара 1909. год.

Упис се врши сваког редовног дана код Прве Никшићке Штедионице у Никшићу и њених филијала у Шавнику и Велимљу.

Уписнину и уплату треба слати поштанском упутницом или подлагати за рачун Штедионице мјесним новчаним заводима

Пошто је остао врло мали број неуписаних акција, то се скреће пажња онима, који желе да постану штедионишни акционари, да се са уписом акција похурје.

Прва Никшићка Штедионица.
Р. 140 број 215. 4,10

ОГЛАС

Мој син Душан Симовић, одбјегао је из Никшића још у марту мјесецу и напустио своју сзхацијску радњу без мога знања, и тако се поскитао и одао лакоумном презадужењу и расипању моје имовине, с обзиром да њу ја такве његове дугове исплаћивати.

Те усљед тога обављујем свакоме и свуда да на име моје и кућне одговорности не дају ништа, јер никоме такво потраживање по данас нећу признати, а на то ми даје право чл. 696. Општег Имовинског Закона.

Никшић, 10. маја 1910.
Р. 80. бр. 245. 2,3 Петар Иванов Симовић из Цуца.

ОБЈАВА

Извјештавам све своје дужнике да сам наплата свих мојих дугова предао Александру Матановићу, адвокату. — Молим исте да регулишу своје дугове без судске интервенције непосредно са адвокатом.

Сва ранија издата пуномоћија овим се поништавају.

Цетиње, 17. маја 1910.
С поштовањем
Р. 42. бр. 355. 1,2 Никола Кнежевић трговац.

Дневно 20 до 50 круна

може сваки без разлике заслужити, који се жели занимати са продајом једне добре ствари. **МАРЉИВЕ ОСОБЕ ДОБИВАЈУ И НАГРАДУ**
Посао је сталан а особито повољан за **Агенте** Српске понуде треба слати на: Administraciju „Neue Fortuna“ Budapest, V., Börse Postfach 78. Р. 47. бр. 256. 3,6

Народна Банка Књ. Црне Горе у Бару

проширила је свој рад отварањем трговачко-експедиционог одјељења; те се овим умољавају г. г. трговци из свих мјеста Књажевине Црне Горе, да би извољели своје полице са свим исправама шиљати Народној Банци у Бару, која ће се старати, да што тачније и брже обавља послове у свом одјељењу како би власници робе могли исту уредно примати; а да би Банка брзом експедицијом могла потпуно задовољити г. г. трговце, она ће отворити и своје агенције на Виру, Риједи и Плавници; а за кратко вријеме отворити ће и своју филијалу у Подгорици.

Трговци могу своје полице предавати како централни у Бару, тако и свим њеним филијалама и агенцијама.

П. п. Бр. 288. (3—3) УПРАВА НАРОДНЕ БАНКЕ КЊАЖЕВИНЕ ЦРНЕ ГОРЕ

Ради знања

Овијем извјештавам поштовану публику, а нарочито моје муштерије, да сам обуфарску радњу пренио у мојој кући, у Змајевој улици, број 12.

У исто вријеме чиним на знање, да сам исту радњу снабдио сваком врстом кожа и другејем потребнијем материјалом најбољег квалитета.

Ради свакорвсне цицеле и опанке. Израда брза и солидна. Цијене најумјереније.

Цетиње, 19. маја 1910. С поштовањем
Мило Р. Иванишевић, обуфар.

ОБЈАВА

Из слободне руке продајем око 45 рала земље, снабјевену баштом, сливјаком и разним воћем и шумом, и три витла млина на суходолини Све се налази у једном комаду.

Налази се са западне стране ријаче Сушице под Раселину Главницу од колског пута удаљена 1 километар.

Ко би желио купити нека се пријави потписатом, услове повољне давам.
Орија-Лука.

Саво В. Бошковић
управник царинарнице.

Р. 64. бр. 330. 3,3

НА ЗНАЊЕ

Стављам до знања поштованом грађанству како овдје тако и у унутрашњости, да сам по највишем одобрењу, добио јубиларне слике Њ. Кр. В. Књаза Господара. — Исте се могу добити у свима варошима код мојих повјереника по цијени од 2 перпера и 40 пара.

Цетиње,
Р. 48. бр. 312. 3,3 Ђорђевић Ђорђевић, фотограф.

Продајемо

из слободне руке имовину нашег покојног оца пола Димитрије Радетића. Ова имовина налази се у Момишиће и Лужницу (Љешко-пољска капетанија). У ову имовину има: у Момишиће седам рала оранице и три рала косачице првога нумера, а у Лужницу шест рала косачице првога нумера.

На имању у Момишићима има кућа једнокатна тридесет и седам лаката дужине а десет ширине, покривена ћермидом, око исте засајено разном воће, ограђена авлијом, а поврх исте и са стране има пола косе ливаде.

Имање ће се уступити ко дадне полу на ваца кад се имање погоди а половина биће на рокове. Купац који би желио ово имање купити нека се пријави: који би био ближи Подгорици, поручнику Шћепану Лазовићу, а који би био ближи Цетињу, Милу Калуђеровићу.

Продаваоци имовине: шћери попа Димитрије Радетића.
Цетиње, 21. маја 1910.
Р. 133 бр. 364. 1,3 Златија и Јелена.

НА ЗНАЊЕ

Ко нам унапријед пошаље половину новца, добављамо књиге — према Распису Књ. Министарства Просвјете и Црквених Послова, од 30. маја 1908. број 1435 и дајемо у књигама нашег избора 10% попушта. А на књигама према Распису од 15. јуна 1908. број 2062 дајемо такођер у књигама по нашем избору 30% сасвим чисте зараде.

Особиту пажњу скрећемо свима школским одборима, и одборима за народно просвећивање, на наш велики попуст, и молимо их да у својем сопственом интересу похитају са наруџбинама, које ћемо у накрајем року извршити.

С поштовањем
Р. 93. бр. 328. 2,4 Књижара П. М. Калуђеровића.

Од 300 до 500 круна мјесечно

може сваки без разлике сталеза заслужити, који хоће продавати у Аустро-Угарској законом дозвољене срећке и вриједносне папире. Капитал није нужан. — Проспекти наших срећка су јефтинији од свију срећка осталих фирма и лакше се могу продавати, а нашим заступницима још и засебну награду дајемо.

Густав Браун Budapest V, Béta u. 3.
П. п. бр. 197. 3,3

ОБЈАВА. Из своје слободне руке

састојеће се: једна кућа у вароши Виру, од седам одјељења; кућа у Бољевиће, гора и 6 рала земље.

Ко жели поменуто имање купити цијело или неки дио, нека се обрати потписатом.

Вир.
Р. 43. бр. 296. 2,3 Васо Јокон Пламенац.

НА ЗНАЊЕ

Продајем из слободне руке једно и по рало земље и пасиште око истога, које се налази у водавале код Умаца ко би желио купити за готово или под сигурним јемством нека се пријави потписатом.

Цетиње, 18. маја 1910.
Р. 43. бр. 357. 1,4 Станица В. Пипер.

Јанко Спасојевић
ПРАВОВАСТУПНИК — ПОДГОРИЦА
Yanko Spassojévitch
AVOCAT DEPUTÉ—PODGORITZA (Monténégro)
Р. 10. бр. 199. 5,10

„ЦЕМЕНТ“
ФАБРИКА ЦЕМЕНТА ПОРТЛАНД
СПЉЕТ
Трг воћа
нуди свој изврстан производ уз најповољније услове.
П. п. Бр. 161 5,14

ОБЈАВА
Јављам заинтересованијем да имам на продају разних штрцаљака за кропљење поза као и потребите дјелове за поправку, као и плавог камена.
ПЕТАР ДРЕЦУН
Цетиње.
П. п. бр. 277. 3,5

АННИНГЕР & КО
ТРСТ
(Anniger & Co Trieste)
Via S. Nikolo 10
Велико складиште ловачких и ратних пушака. —
Оригинални Gasser-ових револвера израђених код фабрике Leopold Gasser у Бечу, најновијих американских револвера и аутоматичних пиштоља, и сваке врсти. Нови илустровани цјеновник, шаљемо на захтјев и бадава и франко.
П. п. Бр. 293 15—20

ПОМАЖИМО НАШУ ИНДУСТРИЈУ
Потписатим част је до знања ставити: да смо у „Тари“ на половину колског пута између Подгорице и Колашина, установили прву парну Пилару за шегане горе, а тако исто да смо у Подгорици отворили депозит израђене горе за продају. У Депозиту, као и самој пилари имаћемо на продају: штица свих врста, греда, мулара, кантањела и једном ријечу све што спада у овој струци код нас се може поручити. Цијена је умјерена, а роба прве врсте, тако да је искључена конкуренција како страна тако и домаћа.
Ко жели да се за градњу куће снабдије добром дрвенаријом, нека се изволи обратити за депозит на адресу Стијовић—Подгорица и на фабрику: Бошковић—Колашин (коме је ће наручнице).
Молим г. г. потрошаче да нас удостоје својим поруџбинама.
П. п. бр. 303. 2,3 Бошковић & Стијовић.
ПОМАЖИМО НАШУ ИНДУСТРИЈУ

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ
Преподобни отац Леонтије Никковић, игуман Острошког манастира, постао је члан добротвор наше читаонице, а г. д-р Кујачић даровао је за књижницу 100 ком. књига Библиотеке за чување народног здравља.
Зато им потписата управа овим путем изјављује своју срдачну благодарност.
Дан.-Град. 18. маја 1910. г.
Р. 50. бр. 359. 1,1 Управа читаонице.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашега: оца, брата, стрица и супруга

† Савића Нокова Чобељића

који се после подужег боловања у кругу своје породице 2. маја пресели у вјечност у 62. години свога живота. Сматрамо за особиту дужност овим путем изјавити нашу доживотну благодарност, нашег браћи, кумовима и пријатељима, који на глас смрти покојникове похиташе, покојника ожалише и до вјечне куће испратише. Хвала Лазару Чобељићу, Бојници Јовановићу и Ђетни Вукотића на телеграфском саучешћу, Филипу Златичанину на присуству. Хвала доктору Кујачићу на старану, да покојника излијечи. Хвала свештеницима Велашевићу и Вуковићу, који су над покојником опиијело извршили. Хвала официру Јовану Јовановићу, који се са покојником онако дирљивим говором опростио. Особиту благодарност дугујемо: Грлићанима, Ђуриочанима, Прелевићима, Загређанима, Загарчанима, Беговљанима, Јастребанима, Главичанима, Пожићанима, Новоселјанима, Служанима, Међичанима, Горићанима, Твориљанима, Јовановићима и Групоковићима, који у великобројним групама дођоше и нашега покојника ожалише.

Још једном нека је хвала свима и свакоме, ко нам је учествовао у нашој тузи, лично, телеграфично и писмено.

Сладојево Конио, 10. маја 1910.

Ожалошћени: синови: Новица и Стеван; супруга Милуша; кћи Мируна; браћа: поп Јован, Иван и Гавриле; сестра Видосава; братучеди: Лазар и Милоња са породицом Чобељића.

Р. 180. бр. 341. 1,1

У прошлом броју оштампано је Савића Нокова Чобељића — а треба Савића Нокова Чобељића, што се овим исправља и штампа се по други пут.

Администр. „Гл. Црногорца“

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег и никад непрежељеног сина односно брата

† Мирка Ј. Николића,

официра и судије у пенсији.
који се 10. маја о. г. у 42. години свога живота, а после дужег боловања, пресели у вјечност — сматрамо за свету дужност изјавити доживотну благодарност Њег. Краљ. Височанству Господару на честом распитивању о стању болести покојника.

Нека је доживотна благодарност Њег. Височанству Књазу Мирку на дирљивом телеграфском саучешћу, као и Њ. Њ. Високопроевештенствима г. г. Митрополиту Митрофану и Епископу Кирилу.

Искрена хвала г. г. докторима: Контину, Матановићу, Перазићу, Огњеновићу, Пери, Кујачићу Стринићу, Марулис-у, Верони, Јанајлији, Балди-у и т. д., који се својски бринуше да покојника смрти избеже.

Срдачна хвала г. г. свештеницима: Мрваљевићу, Никчевићу, Мемедовићу Поповићу и Николићу као и мјесном учитељу са ђацима, који покојника до вјечне куће допратише, и опојаше. Незаборава хвала браћи Озринићима, који непрестано покојника походише и на глас смрти похиташе, као и: војном чиновништву, грађанству вароши Никшића објег пола Стравељанима, Кличевцима Стубичанима, Бринјанима, Рубежанима, Ливеровићима, и др. из околине никшићске.

Хвала браћи Николићима рођацима: Поповићу и Лаловићу и кумовима Баровићима на положењим вијенима.

Особита хвала г. учитељу Вељковићу, који се приликом погреб са дирљивим говором с покојником опрости.

Још једном свима и свакоме нека је наша доживотна благодарност на усменом, многобројавном и писменом саучешћу, који нам у неколку тугу ублажише.

Озринићи, 18. маја 1910.

Ожалошћени: мајка Милица; браћа: Милисав нар. посланик и Димитрије, члан обл. суда у пенсији са осталом родбином. Р. 235 бр. 265. 1-1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Дубоко потресени и уцвијељени смрћу нашег никад незаборављеног сина, односно брата.

† Маша В. Пурлије,

гимназисте V. раз. Врањске Гимназије

који се после дуже и тешке болести 14. маја ове године пресели у вјечност у цијету младости у 23. години живота, те овјем искрено захваљујемо: д-ру Матановићу, Сујчевићу, Џамани, Кусудији и биоградским лекарима, који су се својски заузимали, да покојника отму смрти. Понаособ доживотна хвала г. Вуку Иличковићу, који је покојника чешије у болести похађао. Особита хвала г. војводи Машу Ђуровићу, попу Мићу Улићевићу, командир Марку Ђуровићу, потпоручику Мињи Ђуровићу, официру Нешку Ђуровићу, подоф. Блажу Ђуровићу, Мирашу Улићевићу, Марку Улићевићу, Васу Р. Ђуровићу, Митру Ђуровићу, Васу П. Ђуровићу и Петру бригадира Ива Ђуровића, који врло лијени вијенац положише на мртвачком му одру. Искрена хвала г. бригадиру Иву Ђуровићу, попу Николи Јовановићу, г. Петру Мартиновићу, г. Луки Ђуровићу са госпођом му, г. Шаку и Ристу Шоћу са госпођама им на брзојавним и писменим саучешћима у нашој превеликој жалости. Неизмјерена хвала мјесном учитељу г. Јовану Иличковићу, који са ђацима сровод увелича и са покојником се врло дирљивим говором опрости. Хвала свештеницима: Петру Машановићу и Петру Перовићу, који опиијело извршише. Срдачна хвала: Дубовљанима, Доњоселјанима, Вранинјанима, Сеочанима, Бољевићима, Брчељанима, Подгоранима, Ораховљанима, Трнољанима, Комарњанима, Папратичанима и милој браћи Дупиљанима, који у великом броју дођоше и покојника братски и пријатељски оплакаше и до вјечне куће испратише, те нам тијем тугу ублажише.

Још једанпут свима доживотна хвала.

Дупило, 19. маја 1910. г.

Ожалошћени: отац Васо; мајка Марија; браћа: Љубовић и Јован; сестре: Анђе и Марија са осталом родбином. Р. 252 бр. 366. 1,1